A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2025. március 12.*

„Közösségi formatervezési minta – Megsemmisítési eljárás – LED-izzót ábrázoló, lajstromozott közösségi formatervezési minta – A korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának figyelmen kívül hagyása – A 6/2002/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése – Feltételek – Bizonyítási teher”

A T-66/24. sz. ügyben,

a **Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG** (székhelye: Anzing [Németország], képviselik: T. Dolde, C. Zimmer és M. Hawkins ügyvédek)

felperes

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: D. Gája, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Liquidleds Lighting Corp**. (székhelye: Taipei [Tajvan], képviseli: S. Beckmann ügyvéd),

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: A. Marcoulli elnök (előadó), W. Valasidis és L. Spangsberg Grønfeldt bírák,

hivatalvezető: P. Núñez Ruiz tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2024. november 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott keresetével a felperes Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG azt kéri a Törvényszéktől, hogy helyezze hatályon kívül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) harmadik fellebbezési tanácsának 2023. november 27-i határozatát (R 2336/2022-3. sz. ügy) (a továbbiakban: megtámadott határozat).

A jogvita előzményei

2 2021. március 25-én a felperes kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz a Liquidleds Lighting Corp. beavatkozó fél által 2017. január 12-én benyújtott kérelem alapján lajstromozott közösségi formatervezési minta megsemmisítése iránt, amely az alábbi nézetből került ábrázolásra:

3 Azon termék, amelyre a fenti 2. pontban említett, megsemmisítés iránti kérelemmel érintett formatervezési mintát alkalmazni kívánták, az ipari minták nemzetközi osztályozásának létrehozásáról szóló, 1968. október 8-i, módosított locarnói megállapodás 26.04. osztályába tartozó, az alábbi leírásnak megfelelő termék: „LED-izzók”.

4 A megsemmisítés iránti kérelem alátámasztásaként hivatkozott jogalap a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) az ugyanezen rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével, valamint 5. és 6. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul.

5 A megsemmisítési kérelem a D1 korábbi formatervezési mintán és a D2 korábbi formatervezési mintán alapult.

6 2022. szeptember 23-án a megsemmisítési osztály elutasította a megsemmisítési kérelmet.

7 2022. november 28-án a felperes fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a megsemmisítési osztály határozata ellen.

8 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést. Úgy ítélte meg egyrészt, hogy a D1 korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutása a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivétel hatálya alá tartozik, másrészt pedig, hogy a felperes nem bizonyította a D2 korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutását.

A felek kérelmei

9 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

10 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– tárgyalás tartása esetén a felperest kötelezze a költségek viselésére.

11 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

12 A felperes egyetlen, a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 6. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik. E jogalap lényegében három részből áll, amelyek közül az első a bizonyítási teher helytelen megosztásán, a második a bizonyítékok téves vizsgálatán, a harmadik pedig az említett rendelet 7. cikke (2) bekezdésének téves alkalmazásán alapul.

13 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy – amint az az egyetlen jogalap, valamint a kereset egészének tartalmából kitűnik, és amint azt a felperes a tárgyaláson megerősítette – a felperes a megtámadott határozatot kizárólag a fellebbezési tanácsnak a D1 korábbi formatervezési mintára vonatkozó megállapításai tekintetében vitatja, amely formatervezési minta nyilvánosságra jutását nem vették figyelembe a 6/2002 rendelet 6. cikkével összefüggésben értelmezett 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával. Ezzel szemben a felperes nem vitatja a fellebbezési tanácsnak a D2 korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának hiányára vonatkozó megállapításait. Következésképpen a jelen kereset tárgya a megtámadott határozat azon részének hatályon kívül helyezésére korlátozódik, amelyben elutasították a felperesnek a D1 korábbi formatervezési mintán alapuló megsemmisítési kérelmére vonatkozó fellebbezését.

A releváns jogi háttérre vonatkozó előzetes észrevételek

14 A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a közösségi formatervezési minta oltalmát akkor lehet megsemmisíteni, ha az nem felel meg az említett rendelet 4–9. cikkében meghatározott feltételeknek, köztük az újdonság és az egyéni jelleg követelményének, amelyet a rendelet 5. és 6. cikke szabályoz.

15 A 6/2002 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint új a lajstromozott formatervezési minta, ha azzal azonos formatervezési minta nem jutott nyilvánosságra annak a mintának a lajstromozására irányuló bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően, amelyre az oltalmat igénylik.

16 A 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a lajstromozott közösségi formatervezési mintának egyéni jellege van, ha bármely nyilvánosságra jutott mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz a bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően.

17 A 6/2002 rendelet 7. cikke (1) bekezdése előírja, hogy a formatervezési mintát nyilvánosságra jutottnak kell tekinteni, ha a bejelentési napja előtt, vagy ha elsőbbséget igényeltek, az elsőbbség napja előtt a lajstromozást követő közzététellel, egyéb közlés útján, kiállítással, kereskedelmi forgalomba hozatallal vagy bármilyen más módon bárki számára hozzáférhetővé vált, kivéve ha ezek az események a rendes üzletvitel során észszerűen nem juthattak az érintett ágazaton belül az Európai Unióban működő szakmai körök tudomására. A minta nem tekinthető azonban nyilvánosságra jutottnak, ha azt harmadik személy számára kifejezett vagy hallgatólagos titoktartási kötelezettség terhe mellett mutatják be.

18 A 6/2002 rendelet (20) preambulumbekezdése azonban kimondja, hogy a szerző vagy jogutódja számára lehetővé kell tenni azt is, hogy a terméket, amelyben a formatervezési minta megtestesül, a piac próbájának vesse alá, mielőtt döntene a lajstromozott uniós formatervezésiminta-oltalomból eredő védelem szükségességéről. Emiatt szükséges biztosítani, hogy a bejelentő, illetve jogutódja által nyilvánosságra hozott minta nyilvánosságra jutását újdonságának vagy egyéni jellegének megítélése során ne lehessen figyelembe venni.

19 A 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„Az 5. és a 6. cikk alkalmazásában a nyilvánosságra jutás nem vehető figyelembe, ha a mintát, amelynek oltalmát lajstromozás alapján oltalomban részesülő mintaként kérték,

a) a szerző, a jogutódja, vagy – valamelyiküktől származó tájékoztatás vagy valamelyikük cselekménye eredményeképpen – harmadik személy;

b) a bejelentési napot – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – tizenkét hónappal megelőzően nyilvánosságra hozta.”

20 A releváns jogi háttér fenti ismertetésére tekintettel kell megvizsgálni a felperes által felhozott egyetlen jogalap három részét, kezdve a harmadik résszel.

Az első jogalapnak a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított első részéről

21 A felperes azzal érvel, hogy a fellebbezési tanácstévesen értelmezte a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdését, amikor úgy ítélte meg, hogy a vitatott formatervezési minta és a nyilvánosságra jutott formatervezési minta között nincs szükség azonosságra. Jóllehet a fellebbezési tanács helyesen mutatott rá arra, hogy a szóban forgó rendelkezés az egyéni jelleg vizsgálatára is alkalmazandó, e rendelkezés nem terjeszthető ki azokra az esetekre, amikor az eredetileg nyilvánosságra jutott formatervezési minta különbözik a később lajstromozott formatervezési mintától. A felperes szerint az említett rendelkezés megköveteli az eredetileg nyilvánosságra jutott és a később lajstromozott formatervezési minta azonosságát, ennek hiányában pedig az ott előírt kivétel nem alkalmazható. Mivel a jelen ügyben az eredetileg nyilvánosságra jutott formatervezési minta eltér a vitatott formatervezési mintától, de ugyanazt az összbenyomást kelti, az említett rendelkezés nem alkalmazható.

22 Az EUIPO és a beavatkozó fél elutasítja a felperes érveit.

23 Először is hangsúlyozni kell, hogy – amint az a fenti 19. pontból is kitűnik – a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése először is kimondja, hogy az említett rendelet „5. és […] 6. cikk[ének] alkalmazásában a nyilvánosságra jutás nem vehető figyelembe”, ha az ott előírt feltételek teljesülnek. A rendelkezés továbbá pontosítja, hogy arról a helyzetről van szó, amikor „a mintát, amelynek oltalmát lajstromozás alapján oltalomban részesülő mintaként kérték, […] nyilvánosságra hozt[ák]”. Végül jelzi, hogy a nyilvánosságra jutást „a szerzőnek vagy jogutódjának” (a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontja) kell megtennie, és „a bejelentési napot […] tizenkét hónappal megelőzően” (ugyanezen rendelet 7. cikke (2) bekezdésének b) pontja) (a továbbiakban: türelmi idő).

24 A 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből tehát az következik, hogy az abban a nyilvánosságra jutás tekintetében előírt kivétel az említett rendelet 5. cikkében előírt, a formatervezési minta „újdonságára” vonatkozó oltalmazhatósági feltétellel, mind pedig a rendelet 6. cikkében előírt, a formatervezési minta „egyéni jellegére” vonatkozó oltalmazhatósági feltétellel kapcsolatban is alkalmazandó.

25 Az említett oltalmazhatósági feltételeket illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 5. és 6. cikke értelmében egyrészt a formatervezési minta újdonsága azt jelenti, hogy egyetlen azonos formatervezési minta sem jutott nyilvánosságra, másrészt pedig a formatervezési minta egyéni jellege azt jelenti, hogy a tájékozott használóra gyakorolt összbenyomás eltér attól, mint amelyet a nyilvánosságra jutott bármely formatervezési minta az ilyen felhasználóra tesz.

26 Így, míg a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében vett újdonság hiánya azt jelenti, hogy azonos formatervezési minta jutott nyilvánosságra, az ugyanezen rendelet 6. cikke értelmében vett egyéni jelleg hiánya azt jelenti, hogy a tájékozott használóra azonos összbenyomást eredményező formatervezési minta jutott nyilvánosságra.

27 A 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 5. és 6. cikkéből tehát az következik, hogy amennyiben az előbbi rendelkezésben előírt feltételek teljesülnek, nem kell figyelembe venni az azonos formatervezési minta (a rendelet 5. cikkének alkalmazásában) vagy az azonos összbenyomást keltő formatervezési minta (a rendelet 6. cikkének alkalmazásában) nyilvánosságra jutását.

28 Következésképpen a 6/2002 rendelet 6. cikkével összefüggésben értelmezett 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazásához szorosan hozzátartozik, hogy az egyéni jelleg vizsgálata keretében figyelmen kívül hagyható nyilvánosságra jutás olyan korábbi formatervezési mintára vonatkozik, amely a vitatott formatervezési mintával azonos összbenyomást kelt. Ugyanis a figyelmen kívül hagyható nyilvánosságra jutás csak akkor vonatkozik a vitatott formatervezési mintával azonos korábbi formatervezési mintára, ha a szóban forgó kivételt a rendelet 5. cikkével kapcsolatban az újdonság vizsgálata keretében alkalmazzák.

29 Egyébiránt az egyéni jelleg hiánya konkrétan az azonos korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásából is következhet, mivel az ilyen formatervezési minta nem kelthet eltérő összbenyomást. Az egyéni jellegre vonatkozó feltétel teljesüléséhez ugyanis a vitatott formatervezési minta és bármely korábbi formatervezési minta közötti nagyobb mértékű különbség szükséges, mint az újdonság feltételének teljesüléséhez, így a nem új formatervezési mintának még kevésbé lehet egyéni jellege (lásd: 2022. április 27-i Group Nivelles kontra EUIPO Easy Sanitary Solutions [Zuhanylefolyó-berendezés] ítélet, T-327/20, EU:T:2022:263, 170. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Így, noha az újdonság hiánya döntő jelentőségű az egyéni jelleg hiánya szempontjából (2022. április 27-i Zuhanylefolyó-berendezés ítélet, T-327/20, EU:T:2022:263, 171. pont), az egyéni jelleggel kapcsolatos feltétel önmagában nem egy azonos korábbi formatervezési minta, hanem egy azonos összbenyomást keltő korábbi formatervezési minta nyilvánosságra hozatalának hiányát követeli meg.

30 Ennélfogva a 6/2002 rendelet 6. cikkével összefüggésben értelmezett 7. cikkének (2) bekezdése az olyan korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának figyelmen kívül hagyására vonatkozik, amely a vitatott formatervezési mintáéval azonos összbenyomást kelt.

31 Végezetül, ellentétben azzal, amit a felperes állít, a szóban forgó rendelkezés, amikor arra a helyzetre utal, amikor „a mintát, amelynek oltalmát lajstromozás alapján oltalomban részesülő mintaként kérték, […] nyilvánosságra hozt[ák]”, nem értelmezhető úgy, mint amely azt jelenti, hogy a nyilvánosságra jutott formatervezési mintának (amelynek nyilvánosságra jutása nem vehető figyelembe, ha az említett rendelkezésben előírt két feltétel teljesül) a vitatott formatervezési mintával „azonosnak” kell lennie, vagy annak a vitatott formatervezési mintával „ugyanazon” formatervezési mintának kell lennie, elvonatkoztatva a rendelkezés tágabb szövegétől, összefüggéseitől és céljától.

32 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az uniós jog valamely fogalmának értelmezésekor nemcsak azon rendelkezés szövegére kell figyelemmel lenni, amelyben az szerepel, hanem arra a kontextusra is, amelybe az illeszkedik, valamint az azon szabályozás által elérni kívánt célokra is, amelynek az részét képezi (2011. november 24-i Circul Globus București ítélet, C-283/10, EU:C:2011:772, 32. pont).

33 Így meg kell jegyezni, hogy a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének szövege nem használja az „azonos” szót, és nem is utal az „azonosság” fogalmára, és az „ugyanazon formatervezési minta” kifejezés sem szerepel benne. Márpedig, ha az uniós jogalkotó a szóban forgó kivétel alkalmazását az „azonos” vagy az „ugyanazon” formatervezési minta nyilvánosságra jutására kívánta volna korlátozni, azt kifejezetten jelezte volna, ahogyan azt ugyanezen rendelet 41. cikkének (1) bekezdésében más összefüggésben az „ugyanazon formatervezési mintára” hivatkozva tette.

34 Ezzel szemben úgy tűnik, hogy az uniós jogalkotó általánosabban a lajstromozott formatervezési minta nyilvánosságra jutására utalva arra szorítkozott, hogy a lajstromozott formatervezési minta és az említett rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett személyek által az

ugyanezen rendelet 7. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett türelmi idő alatt korábban nyilvánosságra hozott formatervezési minta között kétségtelenül szoros kapcsolatot létesítsen. Mindazonáltal a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének szövege önmagában nem teszi lehetővé annak kizárását, hogy ilyen kapcsolat érvényesen fennállhasson mind abban az esetben, ha e formatervezési minták azonosak, mind abban az esetben, ha ugyanazt az összbenyomást keltik, figyelembe véve a rendelkezés szövegkörnyezetét és általánosabban annak célját is.

35 Ami egyrészt a szóban forgó rendelkezés szövegkörnyezetét illeti, elegendő emlékeztetni arra, hogy – amint az a fenti 24–28. pontban megállapításra került – a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése, csakúgy mint egyébként a rendelet 7. cikkének (1) bekezdése, a rendelet 5. és 6. cikkére, és ennélfogva a vitatott formatervezési minta újdonságának és egyéni jellegének vizsgálatára is hivatkozik. Ugyanez vonatkozik a 6/2002 rendelet (20) preambulumbekezdésére, amelynek tartalmát a fenti 18. pont ismerteti. Márpedig a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének vizsgálata céljából az említett rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyandó nyilvánosságra hozatal olyan formatervezési mintára vonatkozik, amely a megtámadott formatervezési mintával azonos összbenyomást kelt.

36 Másrészt a célját illetően a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivétel a szerző és jogutódja érdekeinek védelmére irányul (2023. április 26-i Activa – Grillküche kontra EUIPO – Targa [Grillező berendezés], T-757/21, EU:T:2023:216, 28. pont). A 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivételnek ugyanis az a célja, hogy a szerzőnek vagy jogutódjának lehetőséget biztosítson arra, hogy a formatervezési mintát a bejelentéshez kapcsolódó alakszerűségek elvégzését megelőzően 12 hónapon keresztül bemutassa a piacon. Így ezen időszak során a szerző vagy jogutódja meggyőződhet az érintett formatervezési minta üzleti sikerességéről, még azelőtt, hogy a lajstromozással kapcsolatban költségekbe verné magát, és nem kell attól tartania, hogy az ez alkalomból történő nyilvánosságra jutásra az érintett formatervezési minta esetleges lajstromozását követően valamely megsemmisítési eljárás során sikerrel lehet hivatkozni (2011. június 14-i Sphere Time kontra OHIM – Punch [Szíjra erősített óra] ítélet, T-68/10, EU:T:2011:269, 24. és 25. pont).

37 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet (7) preambulumbekezdésének megfelelően a közösségi formatervezésiminta-oltalmi rendszer célja az új termékek bevezetésére és fejlesztésére, valamint az előállításukra irányuló befektetésekre való ösztönzés.

38 Márpedig a fenti 18., 36. és 37. pontban hivatkozott célok elérése sérülne, ha a formatervezési minta piaci kipróbálását követően a türelmi időt igénybe venni kívánó szerző vagy annak jogutódja minden esetben köteles lenne a formatervezési minta lajstromozását abban a formában kérelmezni, amelyben azt eredetileg a piacon kipróbálták, és nem vehetné figyelembe a tesztelés konkrét eredményeit annak érdekében, hogy a formatervezési mintán a kereskedelmi sikere biztosításához szükséges módosításokat eszközölhessen, és így nem kérelmezhetné olyan formatervezési minta lajstromozását, amely az eredetileg a piacon kipróbált formatervezési mintával bár nem azonos, de ugyanolyan összbenyomást kelt.

39 A felperes által képviselt értelmezés ugyanis azt vonná maga után, hogy az olyan formatervezési minta lajstromozásával, amely nem azonos a piacon tesztelt formatervezési mintával, a szerző vagy jogutódja a megsemmisítési eljárás során azt kockáztatja, hogy a türelmi idő alatt ezt a korábbi formatervezési mintát ő maga hozza nyilvánosságra.

40 Ily módon az ilyen értelmezés ellentétes lenne a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének, tágabb értelemben pedig a közösségi formatervezésiminta-oltalmi rendszernek a céljával, amely arra irányul, hogy lehetővé tegye a szerző számára a formatervezési minta piacon történő tesztelését, valamint hogy elősegítse a termékek bevezetését és fejlesztését.

41 A fentiek összességéből az következik, hogy a felperes állításával ellentétben a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének ugyanezen rendelet 6. cikkével összefüggésben történő alkalmazása nem követeli meg, hogy a korábbi formatervezési minta, amelynek nyilvánosságra jutása figyelmen kívül hagyható, azonos legyen a vitatott formatervezési mintával.

42 Az egyetlen jogalap harmadik részét tehát el kell utasítani.

Az egyetlen jogalapnak az első, a bizonyítási teher helytelen megosztására alapított részéről

43 A felperes arra hivatkozik, hogy a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivételre hivatkozó félnek kell bizonyítania, hogy a kivétel alkalmazandó, és az ahhoz kapcsolódó feltételek teljesülnek. A jelen ügyben azonban a fellebbezési tanács a teljes bizonyítási terhet a felperesre hárította. Mivel a beavatkozó nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének, a felperes nem volt köteles cáfolni az említett rendelkezés alkalmazását.

44 Az EUIPO és a beavatkozó fél elutasítja a felperes érveit.

45 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy amikor a megsemmisítést kérő fél a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt megsemmisítési okra hivatkozik, neki kell azokat a bizonyítékokat szolgáltatnia, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a vitatott formatervezési minta nem felel meg az e rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételeknek (2017. szeptember 21-i Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles ítélet, C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720, 60. pont).

46 A hivatkozott bizonyítékoknak alkalmasaknak kell lenniük különösen annak jogilag megkövetelt módon történő alátámasztására, hogy a korábbi formatervezési minta a vitatott formatervezési minta bejelentésének napját megelőzően ténylegesen nyilvánosságra jutott (2018. június 21-i Haverkamp IP kontra EUIPO – Sissel [Kavicsos strand felületének mintája] ítélet).

47 Ezzel szemben ahhoz, hogy a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése megsemmisítési eljárás keretén belül alkalmazható legyen, a megsemmisítés iránti kérelemmel érintett formatervezési minta jogosultjának kell bizonyítania azt, hogy ő az említett kérelem alátámasztásaként hivatkozott formatervezési minta szerzője vagy e szerző jogutódja (2011. június 14-i Sphere Time kontra OHIM – Punch [Szíjra erősített óra] ítélet, T-68/10, EU:T:2011:269, 26. pont), hogy a formatervezési mintát ő maga vagy harmadik személy az általa szolgáltatott információk vagy az általa végzett cselekmények alapján hozta nyilvánosságra, és hogy ez a nyilvánosságra jutás a türelmi időszakban történt.

48 A megtámadott határozat 32. és 33. pontjában a fellebbezési tanács mindenekelőtt megállapította, hogy a felperes által a megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztására benyújtott bizonyítékok a korábbi D1 formatervezési minta nyilvánosságra jutását bizonyítják, amely nyilvánosságra jutást egyébként a beavatkozó fél sem vitatja.

49 Ezt követően a megtámadott határozat 34. pontjában a fellebbezési tanács pontosította, hogy a beavatkozó fél mindazonáltal a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivétel alkalmazása mellett érvelt. E tekintetben a megtámadott határozat 36. pontjában a fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy az említett kivétel alkalmazására hivatkozó félnek kell a releváns bizonyítékokat szolgáltatnia. A megtámadott határozat 37. pontjában a fellebbezési tanács hozzátette, hogy ha a megsemmisítést kérelmező fél cáfolni kívánja e rendelkezés alkalmazását, ennek alátámasztására bizonyítékokat kell benyújtania.

50 Végül ezen előfeltevések alapján a megtámadott határozat 38–42. és 44–49. pontjában a fellebbezési tanács megvizsgálta mind a beavatkozó fél által a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivétel alkalmazásának alátámasztására benyújtott bizonyítékokat, mind pedig a felperes által az e kivétel alkalmazásának megcáfolása érdekében benyújtott észrevételeket. A fellebbezési tanács így a megtámadott határozat 43. és 50. pontjában megállapította egyrészt, hogy a beavatkozó fél által hivatkozott kivétel alkalmazható a jelen ügyben, másrészt pedig hogy a felperes nem terjesztett elő egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely alkalmas lenne e következtetés megkérdőjelezésére.

51 Először is meg kell jegyezni, hogy a fenti 45–47. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően először is a felperesnek kell bizonyítania, hogy a vitatott formatervezési minta nem felel meg az oltalmazhatósági feltételeknek, és előzetesen különösen azt, hogy a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutott. Következésképpen a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásával kapcsolatban a beavatkozó félnek kellett volna adott esetben hivatkoznia a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivételre, és bizonyítania e kivétel alkalmazási feltételeinek teljesülését.

52 Márpedig, amint az a fenti 48–50. pontból kitűnik, a fellebbezési tanács, miután megállapította, hogy a D1 korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutott, amit a beavatkozó fél nem vitatott, az utóbbi által benyújtott bizonyítékok fényében vizsgálta a beavatkozó fél által hivatkozott, a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivétel alkalmazhatóságát.

53 Másodszor, amint az a megtámadott határozatból, valamint a fenti 49. és 50. pontból kitűnik, a fellebbezési tanács megvizsgálta a felperes által az említett kivétel alkalmazásának cáfolatául előterjesztett észrevételeket is.

54 Márpedig a felperes által e célból benyújtott észrevételek és az általa az észrevételei alátámasztására előterjesztett esetleges bizonyítékok vizsgálata során a fellebbezési tanács nem hárította át a bizonyítási terhet a felperesre, hanem a védelemhez való jog védelmének általános elvét, és különösen a 6/2002 rendelet 62. cikkét alkalmazta, amely ezen elv konkrét alkalmazásának minősül. E rendelkezés második mondata ugyanis előírja, hogy az EUIPO határozatai csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni (lásd analógia útján: 2021. április 21-i Hasbro kontra EUIPO – Kreativni Dogadaji [MONOPOLY] ítélet, T-663/19, EU:T:2021:211, 119. pont). Végezetül meg kell állapítani, hogy a Törvényszék előtt a felperes nem hivatkozott sem az említett elv, sem az említett rendelkezés megsértésére.

55 Egyébiránt, a felperes által állítottakkal ellentétben, a felperesnek az észrevételek hatékony ismertetésére vonatkozó lehetősége nem függ attól a feltételtől, hogy a beavatkozó fél által a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdése alkalmazásának igazolására benyújtott magyarázatoknak és bizonyítékoknak meghatározott szintű hitelességnek és következetességnek kell megfelelniük. Éppen ellenkezőleg, a felperesnek az észrevételei révén nyílik lehetősége arra, hogy az EUIPO

fórumainak tudomására hozza, hogy véleménye szerint a beavatkozó fél magyarázatai és bizonyítékai miért nem hitelesek és következetesek. Következésképpen az az állítólagos körülmény, hogy szerinte a beavatkozó fél magyarázatai és bizonyítékai hiteltelenek és következetlenek voltak, nem akadályozta meg őt abban, hogy hatékonyan ismertesse észrevételeit, és nem vezetett a bizonyítási teher vele szembeni megfordításához sem.

56 Kétségtelen, hogy a megtámadott határozat 37. pontjában a fellebbezési tanács láthatóan azt sugallja, hogy a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivétel alkalmazását megcáfolni szándékozó félnek bizonyítékokat kell benyújtania. Mindazonáltal ez az utalás, bár sajnálatos módon kevéssé egyértelmű, nem értelmezhető úgy, hogy az ilyen fél – mint a jelen ügyben a felperes – szükségszerűen köteles bizonyítékokat benyújtani észrevételei alátámasztására, mivel adott esetben megteheti, hogy csupán észrevételeket fogalmaz meg az említett kivétel alkalmazására hivatkozó fél által szolgáltatott magyarázatokkal és bizonyítékokkal kapcsolatban.

57 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács megvizsgálta mind a beavatkozó fél által a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdése alkalmazásának igazolására előterjesztett magyarázatokat és bizonyítékokat, mind pedig a felperes által azok alkalmazásának megcáfolására benyújtott észrevételeket.

58 A fentiekből következik, hogy a felperes állításával ellentétben a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot a bizonyítási teher megosztása során, és a bizonyítási terhet nem hárította át indokolatlanul a felperesre.

59 Az egyetlen jogalap első részét tehát el kell utasítani.

Az egyetlen jogalapnak a bizonyítékok elferdítésére vonatkozó, második részéről

60 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács hibát követett el, amikor a beavatkozó fél által benyújtott bizonyítékokra támaszkodott, amelyek ellentmondásosak voltak. Először is, a 2016. márciusi vásáron állítólagosan nyilvánosságra jutott (az EUIPO előtti eljárásban az R8. mellékletben szereplő) formatervezési minta és a vitatott formatervezési minta nem azonosak, mivel több ponton eltérnek egymástól az izzószál felső része, a hurkok száma, az üvegszár magassága és az izzószál végződésének elhelyezkedése tekintetében. Másodszor, a tanúvallomás (amelyet az EUIPO előtti eljárás R10. melléklete tartalmaz) téves információkat tartalmaz, mivel az 1. mellékletben szereplő izzó képe nem azonos a vitatott formatervezési mintával, mivel nyilvánvaló eltéréseket tartalmaz a hurok felülete, az izzószál íve és végállása, valamint a hurkok teljes magassága tekintetében. Harmadszor, a D1 korábbi formatervezési minta és a vitatott formatervezési minta nem azonos. Egyrészt az üvegszárak eltérő hosszúságúak, és a hurkok felső részének elhelyezkedése és görbülete eltérő. Másrészt az izzószál formájában mutatkozó különbségek nem magyarázhatók azzal, hogy az izzókat meggyújtják, és a fény az üvegen visszatükröződik. Végül a felperes szerint, mivel a bizonyítékokból kitűnik, hogy négy különböző spirálszállal ellátott izzó létezik (a vitatott formatervezési mintában, a D1 korábbi formatervezési mintában, az R8. mellékletben és az R10. mellékletben ábrázolt izzók), a fellebbezési tanácsnak arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a bizonyítékok nem következetesek és nem meggyőzőek.

61 Az EUIPO és a beavatkozó fél elutasítja a felperes érveit.

62 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy a felperes tehát lényegében egyrészt azt állítja, hogy a D1 korábbi formatervezési minta és a vitatott formatervezési minta nem azonosak, másrészt pedig, hogy az R8. és R10. mellékletben szereplő izzók eltérnek a vitatott formatervezési mintában ábrázolt izzótól.

63 Először is meg kell jegyezni, hogy a felperes azon érvelése, miszerint a vitatott formatervezési minta és a D1 korábbi formatervezési minta nem azonosak, nyilvánvalóan ellentmond a felperes által az EUIPO-hoz benyújtott megsemmisítés iránti kérelem tartalmának, amelyben azt állította, hogy e formatervezési minták azonosak. A tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésre válaszolva a felperes kifejtette, hogy álláspontja szerint e formatervezési minták csak a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében azonosak. Márpedig elegendő rámutatni arra, hogy a két formatervezési minta azonosságának megítélése nem változhat az említett rendelet figyelembe vett rendelkezéseitől, azaz egyrészt az említett rendelet 5. cikkétől, másrészt az ugyanezen rendelet 6. cikkével összefüggésben értelmezett 7. cikkének (2) bekezdésétől függően.

64 Mindent egybevetve meg kell állapítani, hogy a felperes érvelése téves előfeltevésen alapul.

65 Ugyanis, amint az az egyetlen jogalap harmadik részének a fenti 23–41. pontban elvégzett vizsgálatából kitűnik, a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének ugyanezen rendelet 6. cikkével összefüggésben történő alkalmazása nem követeli meg, hogy a korábbi formatervezési minta (amelynek nyilvánosságra jutását figyelmen kívül lehet hagyni) azonos legyen a vitatott formatervezési mintával. Épp ellenkezőleg, az említett rendelkezésekből az következik, hogy azok az olyan korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutására is hivatkoznak, amely ugyanazt az összbenyomást kelti, mint a vitatott formatervezési minta.

66 Ezenkívül mindenesetre a felperes érveit, amennyiben annak alátámasztására irányulnak, hogy az ütköző formatervezési minták, noha azonos összbenyomást keltenek, olyan eltéréseket mutatnak, amelyek alapján nem lehet őket azonosnak tekinteni, a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazását illetően mint hatástalanokat el kell utasítani.

67 Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának kérdése nemcsak alapvető kérdés, hanem olyan előzetes kérdés is, amelynek megoldása a 6/2002 rendelet 5. és 6. cikkének helyes alkalmazásához szükséges (2018. október 23-i Mamas and Papas kontra EUIPO – Wall-Budden [Gyerekágyvédő] ítélet, T-672/17, nem tették közzé, EU:T:2018:707, 30. pont). Így a 6/2002 rendelet 5. és 6. cikke értelmében egy formatervezési minta újdonságának és egyedi jellegének megállapítása érdekében csak akkor kell összehasonlítani a formatervezési mintát egy másikkal, ha az utóbbit nyilvánosságra hozták (2017. szeptember 21-i ítélet, Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles, C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720, 127. pont), és ha e nyilvánosságra jutás figyelembevétele ugyanezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján nem kizárt.

68 Így a felperesnek a vitatott formatervezési minta és a D1 korábbi formatervezési minta összehasonlítására vonatkozó érvei semmiképpen nem kérdőjelezik meg a fellebbezési tanács azon értékelését, hogy a D1 korábbi formatervezési mintát harmadik személy hozta nyilvánosságra a szerző által szolgáltatott információk vagy a szerző által végzett cselekmények alapján a türelmi idő alatt, a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében. A fellebbezési tanácsnak az e rendelkezés alkalmazási feltételeire vonatkozó ilyen megállapításai ugyanis a D1 korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának hátterére, és nem arra a kérdésre vonatkoznak, hogy az ütköző formatervezési minták azonosak-e, vagy ugyanolyan összbenyomást keltenek-e ugyanezen rendelet 5. és 6. cikke értelmében.

69 Másodszor, a felperes arra vonatkozó érveit, hogy a beavatkozó fél által az R8. és R10. mellékletben az EUIPO elé terjesztett bizonyítékok nem koherensek, mivel a vitatott formatervezési mintában ábrázolttól eltérő izzókat ábrázolnak, szintén el kell utasítani mint a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazása szempontjából hatástalan érveket. A fellebbezési tanács által e tekintetben végzett vizsgálat ugyanis nem annak meghatározására irányult, hogy a beavatkozó fél által az EUIPO előtt benyújtott bizonyítékok azonos formatervezési mintákat ábrázoltak-e, vagy ugyanolyan összbenyomást keltenek-e, mint a vitatott formatervezési minta, hanem inkább arra, hogy e bizonyítékok alátámasztják-e, hogy a korábbi formatervezési minta az említett rendelkezésben előírt feltételek betartása mellett jutott nyilvánosságra.

70 Így a jelen ügyben a beavatkozó fél által benyújtott bizonyítékok vizsgálata alapján a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 42. és 43. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy ezek az elemek alátámasztják, hogy a D1 korábbi formatervezési mintát egy harmadik vállalkozás a beavatkozó fél által szolgáltatott információk alapján hozta nyilvánosságra, és hogy következésképpen, mivel a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kivétel alkalmazandó, a D1 korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutását nem kell figyelembe venni.

71 Kétségtelen, hogy a megtámadott határozat 47. pontjában a fellebbezési tanács a felperes egyik érvére válaszolva rámutatott, hogy az R8. mellékletben foglaltak szerint „a németországi vásáron bemutatott formatervezési minta ugyanolyan összbenyomást kelt, mint a vitatott [formatervezési minta]”. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács egyáltalán nem volt köteles elvégezni ezt az értékelést, amely végeredményben nem volt hatással a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában előírt feltételek teljesülésének vizsgálatára. A beavatkozó fél által az EUIPO előtt az említett rendelkezés alkalmazásának igazolása érdekében benyújtott bizonyítékok ugyanis nem a vitatott formatervezési mintára, hanem a D1 korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának körülményeire vonatkoztak.

72 Így, ellentétben azzal, amit a felperes homályosan vagy megalapozatlanul állít, az R8. és R10. mellékletben szereplő izzóknak a vitatott formatervezési mintával való összehasonlítása semmilyen módon nem bizonyítja a beavatkozó fél által a D1 korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának körülményeire vonatkozóan szolgáltatott információk állítólagos pontatlanságát vagy valótlanságát.

73 A fentiekből az következik, hogy a felperes érvei nem kérdőjelezik meg a bizonyítékok fellebbezési tanács általi vizsgálatát, sem pedig általánosabban véve a fellebbezési tanácsnak a 6/2002 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában előírt feltételek jelen ügyben való teljesülésére vonatkozó értékelését.

74 Az egyetlen jogalap második részét tehát el kell utasítani.

75 A fentiek összességére tekintettel, mivel a felperes egyetlen jogalapja nem megalapozott, a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

76 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

77 Mivel tárgyalás tartását követően a felperes pervesztes lett, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG-t kötelezi a költségek viselésére.

Marcoulli Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. március 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások